

Sygn. akt VII U 951/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Chaciński
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Pełczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2016 roku w Lublinie

sprawy T. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 18 marca 2014 roku, znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala wnioskodawcy T. D. prawo do emerytury od (...)roku.

VII U 951/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 marca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił T. D. prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że nie udowodnił on na dzień 1 stycznia 1999 r. okresu składkowego i nieskładkowego w wymiarze co najmniej 25 lat. organ rentowy uznał za udowodniony okres 23 lat 7 miesięcy i 17 dni.. Do pracy w warunkach szczególnych został zaliczony okres 3 miesięcy i 21 dni.

Z decyzją tą nie zgodził się wnioskodawca. Wniósł odwołanie Domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu podał, że pracował w warunkach szczególnych w (...) Przedsiębiorstwie (...), Spółdzielni Kółek Rolniczych (...), Spółdzielni Kółek Rolniczych (...), (...) B.(...) Ś., Przedsiębiorstwie Handlowo – Usługowo - (...) oraz (...) Przedsiębiorstwie (...).

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2014 r. organ rentowy ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, organ rentowy uznał za udowodniony okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat (po uwzględnieniu okresu uzupełniającego -podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników pracy w wymiarze 3 lat 5 miesięcy i 5 dni). Organ rentowy ustalił, że wnioskodawca pracował w warunkach szczególnych w wymiarze 1 roku 8 miesięcy i 4 dni.

Decyzją z dnia 27 listopada 2014 r. organ rentowy ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury. Organ rentowy uznał za udowodniony okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 24 lat 4 miesięcy i 19 dni. Organ rentowy ze stażu pracy wyłączył okresy podlegania ubezpieczeniu w KRUS od 1 stycznia 1993 r. do 4 marca 1993 r. , od 5 marca 1993 r. do 4 października 1994 r., od 1 lipca 1995 r. do 12 lipca 1995 r., od 5 grudnia 1995 r. do 10 grudnia 1995 r., od 16 grudnia 1995 r. do 19 grudnia 1995 r., od 7 maja 1996 r., do 7 maja 1996 r., od 21 maja 1996 r. do 31 grudnia 1996 r. z uwagi na odpisanie składek na przedawnienie. ZUS Oddział (...) wyłączył również ze stażu pracy okresy urlopów bezpłatnych w okresie zatrudnienia(...)Z pisma organ rentowego złożonego w toku postępowania w dniu 26 maja 2015 r. wynika dodatkowo, że do stażu pracy nie przyjęto okresu zatrudnienia od 24 lipca 1975 r. do 16 maja 1976 r. w (...) G., ponieważ wpis w legitymacji ubezpieczeniowej dowodzący tego zatrudnienia nie spełnia wymogów formalnych (brak stempla zakładu pracy, daty i podpisu osoby dokonującej wpisu. Wyłączono także okres urlopu bezpłatnego od 23 stycznia 1991 r. do 31 sierpnia 1991 r w (...) Przedsiębiorstwie (...)(k.93).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny

T. D. urodził się (...) W dniu (...) r. złożył wniosek o emeryturę. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek k1-6 a.e.).

Uznany przez organ rentowy okres składkowy i nieskładkowy został wskazany w karcie zatrudnienia i wynosi 21 lat 4 miesiące i 11 dni (karta przebiegu zatrudnia k.55 a.e.).

Pierwotnie w zaskarżonej decyzji uwzględniono jako okresy uzupełniające okresy podlegania ubezpieczeniu społecznemu rolników w wymiarze 2 lat i 22 dni (od 1 stycznia 1993 r. do 4 marca 1993 r. , od 5 marca 1993 r. do 4 października 1994 r., od 1 lipca 1995 r. do 12 lipca 1995 r., od 5 grudnia 1995 r. do 10 grudnia 1995 r., od 16 grudnia 1995 r. do 19 grudnia 1995 r., od 7 maja 1996 r. do 7 maja 1996 r., od 21 maja 1996 r. do 31 grudnia 1996 r.

Wnioskodawca w okresie od 18 października 1977 r. do 30 września 1980 r. był zatrudniony w (...) w L. (świadczenie pracy a.r.).

W toku postępowania po nadesłaniu akt osobowych z powyższego zakładu pracy okazało się, że wnioskodawca w okresach: od 1 czerwca 1978 r. do 12 czerwca 1978 r., 14 września 1978 r. do 16 września 1978 r., od 20 września 1978 r. do 23 września 1978 r., od 4 maja 1979 r. do 17 maja 1979 r., od 8 października 1979 r. do 13 października 1979 r. , od 27 grudnia 1979 r. do 31 grudnia 1979 r., 9 czerwca 1980 r., od 11 lipca 1980 r. do 31 lipca 1980 r., od 4 sierpnia 1980 r. do 16 sierpnia 1980 r.(79 dni) przebywał na urlopiach bezpłatnych. Okresy te zostały zastąpione okresami podlegania ubezpieczeniom społecznym rolników zgodnie z zaświadczeniem z 28 stycznia 2014 r.(a.e.).

Po złożeniu wniosku o uwzględnienie okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12 stycznia 1970 r. do 12 stycznia 1972 r. a jednocześnie po nieuwzględnieniu tych okresów podlegania ubezpieczeniom w KRUS, za które nie zostały odprowadzone składki na ubezpieczenie społeczne (szczegółowo wskazanych w decyzji z 27 listopada 2014 r) organ rentowy zaliczył wnioskodawcy jako okres uzupełniający okres 3 lat i 8 dni (pismo organu rentowego z dnia 15 kwietnia 2015 r., k.80).

Ze świadectwa pracy z dnia 31 grudnia 1992 r. dokumentującego zatrudnienie wnioskodawcy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w L. wynika, że wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym w okresie od 1 maja 1989 r. do 31 sierpnia 1991 r. (a.r.)

Jednocześnie w okresie od 25 kwietnia 1989 r. do 22 stycznia 1991 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Usługowo- Handlowym (...) w L..

Wnioskodawca pracował także w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 13 stycznia 1972 r. do 6 października 1972 r. Nieuwzględnienie powyższego okresu przez organ rentowy wynikało tylko z faktu, że we wniosku o uwzględnienie okresu uzupełniającego wnioskodawca domagał się zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym do dnia 12 stycznia 1972 r. W powyższym okresie T. D. wykonywał wszelkie prace gospodarskie. Pracował przy obrządki

i w polu, orał, kosił siał plewił, sadił ziemniaki. Prowadził gospodarstwo z matką, bo ojciec zmarł jak wnioskodawca miał 13 lat. W gospodarstwie znajdował się inwentarz żywy (koń, dwie krowy, jałówki, cielaki 10 świń, kury). Praca wnioskodawcy nie była pomocą, lecz stałą pracą w wymiarze znacznie przekraczającym 4 godziny dziennie (zeznania świadków: M. Ś. (k.163, 163v,) W. Ś. k.163v), zeznania wnioskodawcy(k. 16v2, 163, 164, 164 v).

W okresie od 24 lipca 1975 r. do 16 maja 1976 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) G. (wpis w legitymacji ubezpieczeniowej na str. 83 oraz na str. 7 a.e., zeznania wnioskodawcy).

Ostatecznie zatem po uwzględnieniu powyższego okresu zatrudnienia i pracy w gospodarstwie rolnym rodziców łączony okres składkowy i nieskładkowy razem z okresem uzupełniającym na dzień 1 stycznia 1998 r. wynosi 25 lat.

W postępowaniu przed organem rentowym został ustalony okres pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych od 1 marca 1975 r. do 21 czerwca 1975 r. w (...) (świadcstwo pracy w szczególnych warunkach k.7 a.r.) oraz okres od 26 marca 1973 r. do 7 sierpnia 1974 r. w (...) Przedsiębiorstwie Produkcji (...) (k.40 a.e.)

Jak już wyżej wskazano w okresie od 24 lipca 1975 r. do 16 maja 1976 r. wnioskodawca był zatrudniony (...) w G. na stanowisku traktorzysty. Na wiosnę zajmował się orką i opryskami, kosił zboże snopowiązałką, na jesieni woził buraki do cukrowni, zimą rozwoził żużel na drogi, jeździł do młyna. Wnioskodawca nie zajmował się naprawami, w (...) był warsztat mechaniczny (zeznania świadków T. F., k.48, J. S. k.48, zeznania wnioskodawcy k.47v, 164v).

W okresie od 17 maja 1976 r. do 30 czerwca 1977 r. wnioskodawca był zatrudniony jako traktorzysta w (...) w N.. Wykonywał tożsame prace jak (...) w G. (świadcstwo pracy k.8 a.r., zeznania świadków T. F., k.48, J. S. k.48 ,zeznania wnioskodawcy. k.47v, 164v).

W okresie od 18 października 1977 r. do 30 września 1980 r. T. D. był zatrudniony Wojewódzkim Ośrodkiem (...) w L. (świadcstwo pracy k.9 a.r). Został zatrudniony na stanowisku kierowcy ciągnika (umowa pracę z 18 października 1977 r., wniosek o zatrudnienie - a.o.k.51).

Od maja do sierpnia wnioskodawca przewoził ciągnikiem kajaki, łódki, w pozostałym okresie pracownicy Ośrodka byli wynajmowani do (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego, woził wówczas materiały budowlane np. balustrady, różne rzeczy ze stali. W okresach wynajmu Pracował po 10- 12 godzin dziennie (zeznania wnioskodawcy k.164v).

W okresie od 1 października 1980 r. do 30 czerwca 1982 r. T. D. był zatrudniony w (...) Ś. w Ś. na stanowisku kierowcy ciągnika (...) (świadcstwo pracy k 10 a.r., świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 14 maja 2014 r. koperta k.10, akta osobowe k.23).

Wnioskodawca zajmował się zrywką drzew, wożeniem drewna, oraniem wyciętego lasu (zeznania wnioskodawcy k.164 v).

W okresie od 1 lipca 1982 r. do 31 grudnia 1992 r. wnioskodawca był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie (...) w L. (świadcstwo pracy k.11 a.e.). W okresie od 1 lipca 1982 r. do 20 października 1982 r. wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku robotnika(umowa o pracę z dnia 1 lipca 1982 r. a.o.). Z dniem 21 października 1982 r. wnioskodawca został przeniesiony na stanowisko kierowcy ciągnika(pismo z dnia 28 października 1982 r. a.o.). W okresie zatrudnienia wnioskodawca jeździł ciągnikiem marki U. (...). Woził materiały produkowane w Przedsiębiorstwie, grzejniki, biały montaż, rury, wate szklaną. Zasadniczo załadunkiem zajmowali się ładowacze, ale zdarzało się, że wnioskodawca im pomagał (Zeznania Z. Z. k.48, 130, 130v, R. T. k.130v, 131).

W okresie od 1 maja 1989 r. do 31 sierpnia 1991 r. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego.

Od dnia 3 września 1991 r. wnioskodawca po powrocie z urlopu bezpłatnego rozpoczął ponownie pracę (pismo z dnia 3 września 1991 r).

W czasie urlopu bezpłatnego wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Handlowo- Usługowo – (...) w okresie od 25 kwietnia 1989 r. do 22 stycznia 1991 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyższej 3,5 tony(świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 12 stycznia 2016 r. k.154).

Od dnia 17 sierpnia 1992 r. wnioskodawca został przeniesiony na stanowisko robotnika gospodarczego (pismo z dnia 14 sierpnia 1992 r. a.o.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o powołane wyżej dokumenty oraz zeznania świadków.

Postępowanie dowodowe dotyczyło w pierwszej kolejności okoliczności legitymowania się przez wnioskodawcę okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze co najmniej 25 lat.

W odniesieniu do tej kwestii sporny był okres zatrudnienia w (...) w G.. W ocenie Sądu Okręgowego zapis zawarty w książeczce ubezpieczeniowej na str.82 w powiązaniu z zeznaniami świadków T. F., J. S. i zeznaniami wnioskodawcy należy uznać za wiarygodny. Należy zwrócić uwagę, że na stronie 7 znajduje się wpis datowany na 27 listopada 1975 r. przy którym widnieje pieczętka jakkolwiek niewyraźna to zawierająca w swej treści wyraz (...)

Wymienieni świadkowie również potwierdzili fakt zatrudnienia wnioskodawcy w przedmiotowym okresie. Świadkowie ci są osobami obcymi dla wnioskodawcy, z którymi T. D. świadczył pracę. W związku z powyższym uznać należy bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów, że wnioskodawca w okresie od 24 lipca 1975 r., do 16 maja 1976 r. pozostawał w stosunku pracy w (...)w G..

Sąd dał również wiarę zeznaniom powyższych świadków w zakresie czynności, jakie wykonywał wnioskodawca będąc zatrudniony zarówno w (...) w G. jak i W (...) w N.. Zeznania te korelują zarówno z zeznaniami samego wnioskodawcy jak i ze świadectwem pracy odnoszącym się do okresu zatrudnienia w (...) w N., gdzie wskazano, że wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku traktorzysty.

Sąd dał także wiarę zeznaniom świadków M. Ś. i W. Ś. oraz zeznaniom wnioskodawcy w odniesieniu do okresu pracy wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 13 stycznia 1972 r. do 6 października 1972 r. Podkreślenia wymaga, że wcześniejszy okres pracy od 12 stycznia 1970 r. do 12 stycznia 1972 r. został przez organ rentowy uwzględniony, a niezaliczenie dalszego okresu spowodowane było tylko brakiem wniosku. W przedmiotowym okresie wnioskodawca nie pozostawał w zatrudnieniu i wykonywał wraz z matką wszelkie czynności gospodarskie stosownie do pory roku i zakresu u prac polowych. Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego ojciec wnioskodawcy nie żył, w związku z powyższym bez przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów można przyjąć, że wnioskodawca stale pracował w gospodarstwie rolnym rodziców co najmniej 4 godziny dziennie.

Odnosząc się do okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...)Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy że wykonywał pracę kierowcy ciągnika. Okoliczność ta wynika z treści świadectwa pracy i szeregu dokumentów znajdujących się w aktach osobowych T. D..

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów (świadectwo pracy, świadectwo wykonywania prac szczególnych warunkach) oraz zeznaniom wnioskodawcy, że w okresie pracy w (...) Ś. wykonywał pracę kierowcy ciągnika. Dowody te układają się w spójną całość i brak jest podstaw, aby poddawać w wątpliwość ich wiarygodność.

Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom świadków i wnioskodawcy, że w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) zasadniczo załadunkiem i wyładunkiem zajmowali się ładowacze, a w wnioskodawca czasami pomagał przy załadunku. Nie budzi przy tym żadnych wątpliwości, że wnioskodawca wykonywał pracę kierowcy ciągnika.

We wniosku z dnia 29 kwietnia 1991 r. T. D. wnosił o udzielenie mu urlopu bezpłatnego od 1 maja 1991 r. do 1 maja 1992 r. . Brak jest kary urlopowej dotyczącej tego okresu. Ze wskazanego wyżej świadectwa pracy wynika, że urlop ten wykorzystał tylko do 31 sierpnia 1991 r. Potwierdza to pismo z dnia 3 września 1991 r. z którego treści wynika, że

wnioskodawca powrócił do pracy i od dnia 3 września 1991 r. ustalono mu stawkę zaszeregowania (pismo w aktach osobowych).

W końcu Sąd obdarzył wiarą dowód z dokumentu prywatnego w postaci świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 12 stycznia 2016 dokumentującego pracę na budowie eksportowej w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony. Fakt wyjazdu wnioskodawcy na budowę eksportową wynika także z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych wnioskodawcy dotyczących zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...).

Sąd Okręgowy zważył co następuje

Odwołanie T. D. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności odnosząc się do decyzji odmawiającej prawa do emerytury wskazać należy, iż zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748), mężczyznom urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat oraz okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 lat. Emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Przepis art. 32 ust. 2 cytowanej ustawy stanowi, że za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym w ust. 2 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 4 ustawy).

Zgodnie z § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, póź. 43 ze zm.) okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Według przepisu § 3 cytowanego rozporządzenia okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudnienia”, uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia.

Natomiast przepis § 4 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Jednocześnie przepis § 1 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Sumując powyższe, aby nabyć prawo do emerytury T. D. musiał spełnić łącznie następujące przesłanki:

- 1) osiągnąć obniżony do 60 lat wiek emerytalny;
- 2) nie przystąpić do otwartego funduszu emerytalnego;
- 3) na dzień 1 stycznia 1999 r. udowodnić:
  - a) co najmniej 15-letni okres wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz
  - b) staż pracy w wymiarze co najmniej 25 lat.

Bezspornym jest, że skarżący nie był i nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, ukończył obniżony do (...) lat wiek emerytalny. Postępowanie dowodowe wykazało, że na dzień 1 stycznia 1999 roku legitymował się dwudziestopięcioletnim stażem pracy.

Rozważając czy wykonywaną przez skarżącego pracę w trakcie spornych okresów zatrudnienia można zakwalifikować jako pracę w szczególnych warunkach należy podkreślić, że wnioskodawca występując do organu emerytalnego o przyznanie świadczenia nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze ze wszystkich zakładów pracy.

W ocenie Sądu taka sytuacja nie może dyskwalifikować możliwości ubiegania się o przedmiotowe świadczenie. Należy mieć, bowiem na uwadze, że nawet brak stosownej dokumentacji nie oznacza sam w sobie, że pracownik nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Obowiązek sporządzenia odpowiadającego wymogom świadectwa obciąża pracodawcę, w związku, z czym wyciąganie jakichkolwiek negatywnych konsekwencji z nieścisłości w nim zawartych wobec pracownika byłoby dla niego nazbyt krzywdzące.

Ustalenie przez Sąd, że praca była wykonywana w warunkach szczególnych oznacza, że praca była w takich warunkach wykonywana. Sąd, w przeciwieństwie do organu rentowego, nie jest związany określonymi środkami dowodowymi. Zgodnie z treścią art. 473 k.p.c., w postępowaniu przed sądem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających dopuszczalność dowodu ze świadków i przesłuchania stron. Oznacza to, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe.

Powyższe oznacza, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 r., sygn. III UZP 6/84; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 r., sygn. III UZP 48/84; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r., sygn. H UKN 186/97; wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29 stycznia 2013 r., sygn. III AUa 808/12).

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić, że T. D. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w warunkach szczególnych w okresach:

- od 26 marca 1973 do 7 sierpnia 1974 – 1 rok 4 miesiące 12 dni,
- od 1 marca 1975 r. do 21 czerwca 1975 r. - 3 miesiące 21 dni,
- od 24 lipca 1975 r. do 16 maja 1976 r. - 9 miesięcy 22 dni,
- od 17 maja 1976 r. do 30 czerwca 1977 r. - 1 rok 1 miesiąc 15 dni,
- od 18 października 1977 r. do 30 września 1980 r. - 2 lata 11 miesięcy 13 dni (z wyłączeniem 79 dni urlopu bezpłatnego) = 2 lata 9 miesięcy i 6 dni,
- od 1 października 1980 r. 30 czerwca 1982 r. - 1 rok 9 miesięcy,
- od 21 października 1982 r. do 24 kwietnia 1989 r. - 6 lat 6 miesięcy 4 dni,

- od 25 kwietnia 1989 r. do 22 stycznia 1991 r. - 1 rok 8 miesięcy 29 dni,

- od 3 września 1991 r. do 16 sierpnia 1992 r. 11 miesięcy 14 dni.

jako kierowca ciągnika i kierowca samochodu ciężarowego zaś czynności wykonywane przez wnioskodawcę w wyżej wskazanych okresach odpowiadają rodzajowi pracy opisanemu w wykazie A, Dział VIII „w transporcie i łączności”, poz. 2 „prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów”, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43).

Łącznie okres pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych wynosi 17 lat 4 miesiące i 3 dni.

W ocenie Sadu Okręgowego mając na względzie fakt podobieństwa warunków wykonywania pracy kierowcy ciągnika w (...) G., N., (...)w L.,(...) Ś., Przedsiębiorstwie (...), do pracy kierowców ciągnika wykonywanych w firmach transportowych odmienność branży nie wyłącza ustalenia, że wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Z tych względów Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.